

ved Nymindegab“. Der er sikkert ingen af det høje Tings Medlemmer, der vil mene, at den omboende Befolkning vil føle sig tilfreds og betrygget ved dette Udtryk. Man siger i Virkeligheden, at nu maa I finde jer i, at vi frembringe den samme Tilstand, der var før Hvide Sande-Kanalen, og som man ikke var tilfreds med. Vi sige, at saaledes maa det foreløbig være, hvad senere Fremtiden vil bringe, overlade vi til Fremtiden. Jeg mener ikke, at man kan lukke Hvide Sande-Kanalen uden at give et virkeligt Svar paa Befolkningens naturlige og berettigede Spørgsmaal: Hvad saa? Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) har jo paa en interessant Maade udviklet en, som det synes mig, tiltalende Plan. Men det er ganske klart, at der ikke vil være Tid til at faa en saadan Plan behandlet, overvejet og vedtaget i denne Rigsdagssamling. Selv om man har Sympati for en saadan Plan, maa den jo grundig undersøges, og dermed er Spørgsmaalet paa Forhaand afgjort, idet der ikke er Tid til at gaa den Vej. Vil man altsaa ikke gaa den Vej, eller kan man det ikke — blandt andet ogsaa, fordi vi staa paa det Tidspunkt, hvorpaa vi nu staa — og vil man ikke samtidig med at lukke Hvide Sande-Kanalen nøjes med blot at sige, at saa skal foreløbig det gamle sydlige Udløb ved Nymindegab aabnes, men tillige give Befolkningen et Løfte om, at Sagen endelig skal ordnes paa den og den Maade, saa synes det for mig at staa saaledes, at der ingen anden Udvej er tilbage end at slutte sig til Regeringens Forslag. Saaledes vil min Stilling blive, hvad enten der bliver flere eller færre af det politiske Parti, jeg tilhører, der indtage samme Stilling, eller ikke.

Anders Thomsen: Det foreliggende Lovforslag har min særlige Interesse, skønt jeg ikke har været stærkt kendt med Forholdene, ikke har været dem paa nært Hold de sidste 50 Aar; men mit Barndoms- og Ungdomshjem var i Nærheden af Ringkøbing Fjord, og dette bevirker, at jeg har megen Interesse for den Sag, vi her behandle.

Det er jo mange store Interesser, der staa paa Spil, og at man i mange Aar har arbejdet paa at faa en bedre Afvanding af Ringkøbing Fjord, er naturligt. Om det nu den Gang, det blev vedtaget at føre en Gennemgravning ud ved Hvide Sande, var rigtigt handlet, tør jeg ikke have nogen Mening om; i det hele taget melder jeg

mig slet ikke som sagkyndig paa dette Omraade. Men at der staa store Interesser paa Spil, er sikkert nok. Vi have her i Dag hørt, at det er et stort Landomraade, det gælder. Det gælder store Landbointeresser, og det gælder saa vist ogsaa ikke smaa Fiskeriinteresser i den paagældende Egn. Nu er jeg glad ved at lægge Mærke til her i Dag, at man kan behandle en saadan Sag ganske upolitisk, saaledes som den ganske vist ogsaa bør behandles. Det eneste, der syntes mig at være en Mislyd, var, da det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) fandt sig foranlediget til at tale om Folketingsmanden fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Nu er det enhver Rigsdagsmands Pligt at varetage sin Kreds' Interesser, det er rigtigt nok, men det ærede Medlem maa jo vide, at der er flere Valgekredse, der støde til Ringkøbing Fjord, og der er navnlig en Ting, hvor jeg ved bedre Besked, og hvor det ærede Medlems gode Villie var stærkere end hans Viden om Sagen. Det var Spørgsmaalet om Afkortningen af Varde-Nymindegab-Banen. Det kunde Folketingsmanden fra Ringkøbing ikke være stærkt interesseret i; jeg tror, at jeg ved bedre Besked om det, og at det ærede Medlem har givet sine Ord en fejl Adresse. Sagen er den, at da Jernbaneloven behandledes i Folketinget, opdagede man, at det var vanskeligt at føre Banen ud til Nymindegab, fordi man ikke kunde skaffe Pengene til denne Privatbane, naar den skulde føres derud. Det ærede Medlem kan være ganske sikker paa, at min Viden er i det Stykke solid nok.

Jeg vil ligesom andre ærede Medlemmer meget anbefale, at man gør noget for at ordne Forholdene derovre ved Vesterhavet, og at man gør det hurtigt, og jeg forstaa ikke, hvordan det ærede 3die Medlem for 2den Kreds kan mene, at man kan faa Lukningen færdig i Aar. Han taler om, at der skal gøres noget, og at der skal gøres noget hurtigt; vi maa ikke lade de Forhold, der nu ere til Stede, bestaa til Vinteren. Jeg forstaa ikke, hvordan det ærede Medlem kan tænke sig, at man kan lukke Gabet, inden Efteraarsstormene muligvis komme. Uden at være sagkyndig forstaaer jeg det saaledes, at enten der skal foretages Lukning eller Indsnævring, er det i Grunden det samme Arbejde, der skal gøres; selve Forslaget om at indsnævre Løbet gaar jo ud paa, at Bundløbet ogsaa skal sikres. Og saa mener jeg, at man kunde vente og se, hvordan Forholdene udvikle sig. Man